धर्वधंकारा इति या वाषना क्यिरा। स मार्ग इति
विज्ञेयः स च मोचोऽभिधीयते। प्रत्यचनतुमानञ्च प्रमाणदितयं तथा। चतुःप्रस्तानिका बौदाः स्थाता
वैभाषिकाद्यः। खर्थौ ज्ञानान्तितो वैभाषिकैच बद्धमन्यते। मौलान्तिकेन प्रत्यचयाद्योऽधौ न बिङ्मेतः।
खाकारधिहता बुद्धिगाचारस्य सम्प्रता। वेवलां
थंविदं सस्यां मन्यन्ते मध्यमाः पुनः। रागादिज्ञानसन्तानवासनाच्चे दसम्प्रता। चतुणोमिव बौदानां सिक्तरेषा प्रकीर्त्तिता। कृतिः कमण्डलुनै। सुद्धौ चीरं
पूर्वेह्नभोजनम्। सङ्घो रक्तान्वरत्तञ्च विच्निये बौदभिक्तिभिरिति।

व्हर्मया स्ती (वृष्णया) प्रसिद्ध कीकटस्थे बुहानां गयाभेदे। व्हर्ट्य न ॰ सौषिके स्तूषीकते द्रव्ये लिका॰। वृह्यस्था पु॰ हत॰। बुहानामहिनाटौ धर्मे। वृह्यपुराण न ॰ बुह्याविभौवादित्राणके प्राणभेदे। वृह्याना पु॰वृष्ण-भावे क्ष तस्यानाः परिस्कृदः। जीवस्थावस्याः

भेदे जायदवस्यायाम् शतः वा ११८। बुद्धि की व्यथ-किन्। श्चाने, व्हांक्योक्ती सुखदु खादाप्टिय-भमेयुते प्रकारिपरिचामभेदे "महत्तत्विमिति प्रोक्तं बुद्धि-तस्य तदुन्त्रते" सां प्र भाः धतयात्र्यम् । वेदानोत्ते निययात्मकहतियुते १व्यनःकरणे च। "मनोब्दिरइ-द्वारियत्तं करस्यानरम् । संप्रवी निद्यो गर्वः स्नरसं विषया समी"वेदान्तपः। अधर्भपक्षीभेदे भाः सा ६६ छ।। कणा॰ सनोपस्करहत्तौ षांस्कनतिषदमङ् तत्वस्पत्रदितत्व-निराकरचेन बुद्धे चीनपक्षीयता तद्वीदावीता यथा "इ-व्येषु जानं व्याख्यातम् मूरं विषयेण विषविषं हतीया-ध्यायसम्पन्नस्वति। "दन्द्रियाभेग्रसिदिरिन्द्रियार्थेभ्योऽधौ नरस हेतः" 'बात्रे न्द्रियाचे विद्रवाचे विद्रवा न्यत रखेतास्यां इतास्यां जानं व्याख्वातिमत्यर्थः"। तत वृद्धिष्यविश्वत्रीनं प्रत्यव रति पर्यायाः गी॰ छर समान-तन्त्रे बुद्धिचचे चाच्च प्रमतिराचार्यं पर्यायाभिधानम् । साञ्चा कि बुद्धादिशब्दानानयमदेनाचकते तथा कि चक्क-रजनामनां साम्यावस्या प्रकृतिः, सा चैतेव प्रद्रशास्तु परं भिद्य ने ते च बूटला नित्या कर्पारणाभिनो नित्व चैतन्य-क्रभावाः ते च पक्षवीऽपरिकाणित्वात् प्रकृतिस्त्रस्या जङ् वात् यदा विषयभानेच्या प्रकृतिपुरुषभेदिदृहच्या च प्रकृते-भैवति तदा सा प्रकोषरामनभात् प्ररिचमेत् तस्यायाद्यः गरिखानो विरन्तः कर्ष्यविश्रेषः अविरेव सङ्गण तदुः

भ्रम् "प्रकृतेषे इत् रित सं । छ । या च बुदिर्दर्भणवा स भेंडा तसाच बिहरिन्द्रियमणाड्कया विषयाकारी यः परिचितिभेदी घट इति यट इत्याद्याकारकान्त्रानं वित-रिति चांख्यायते खच्चायां युद्धौ वर्त्तमानेन जानेन चैत-च्यस पुरुषस भेदायहादहं जानाबीति यौऽभिमानविषेषः सेनोपका आ:। सक्चन्द्नादिविषयसम् कमीदिन्द्रियमचा-ज़िनवैद सुखदु:खाद्याकारी बुद्देरेव यः परिचानविधेनः ष प्रत्ययः। चतर्व ज्ञानस्खदुःखेच्यादेशप्रयत्नसंस्कारध-मी अभी: सर्व एव बुद्धे: परिचामविशेषाः ऋच्यामालया प्रकृतावेव वर्त्तं माना अवस्थाभेदादाविभवन्ति तिरोभवन्ति च। पुरुषस्तु पुन्करपश्चाभविद्यते पः प्रतिविद्यते परं बुदा-विति यसन्यने। तदनेन पर्यायाभिधानसृचितप्रमाचीन निराक्तियते तथा हि बुद्धिग्रस्रो यदि बुध्यतेऽववेति कर-यव्युत्पन्नस्य मन एव तत्पर्यवद्यति नच मनः प्रवचम् बुद्धिस्त हं बुध्ये इति प्रत्यच वेदीन। नचानः करणस्य ज्ञाना-द्याधमी कर्र धर्मलेनैव तेषां सिद्धेः भवति हि बहं जाने षाइं प्रत्ये नि चाइसपलभे रताइन्वसामानाधिकरग्ये न प्रतिभासः । अभिमानीऽसाविति चेत् तान्त्वकत्वे वाधका-भावात् । पुरुषस्थागन्तुक्रधयानाधारत्वं कूटस्थलं तहेन बाधकनिति चेचामन्त्रकथमीयारत्वेऽपि नित्यत्वसमानात् न हि धमी धमें बो से तंत्र वेन धमीत्याद्विनायादेव धम्य त्याद्विनाशी स्थातां तथा च यए चेतावते स एव बुध्यते जानात्यु पचभ्यते प्रत्येति चेति नार्यान्तरकत्यना अक्तीत दिक । तच जानं दिविधं विद्या चाविद्या च विद्याचतुर्विधा मह्यच्चेकिकच्या विद्याचित्रच्या। चिरिः द्याऽपि चहुन्ति धा संगयविषयीयस्त्रामध्यवसायसच्चा। यल क्लिकं तद्विन्द्रियजम् जातएतदित्वा इ छप॰ ह॰ । "तहाका अनचाप्रत्यच्चे" कचा॰ छर । ''बालाऽल पराला साला वा खालान नानस्य का॰ चित्राइम्हत्वयसाइं गौरः क्यो महाबाद्धरिखादि प्रत्यवितरस्त्र तत्वाव सात्रनीऽयमलचतीका। चकारादा॰

उप॰ ट॰ । "तहाला पनसामल का काण दिः । "धालाऽल पराला खाला वा खालान नानस्य का॰ विग्राइम्हल्यस्याइं गौरः क्यो महाबाद्धिलादि प्रत्यतिरस्कृतलाव् खालानोऽप्यालकातोका। कतारादा॰ कामकाबदियां वाथोः परमाण्याञ्च द्रव्याणासप्य हः । इन्द्रियञ्जपि दिविधं धवै तीयमववै त्रीयञ्च वर्षत्रीयं योग॰ लाधमेन चाण्या प्रत्याचन्या तन्त्वदार्धसार्थञ्चानं तथा द्वि परमाण्यः प्रत्यच्यमस्ताः प्रमेयत्याद्भिधेयत्वात् धन्यात् । सामपीविरहात् कथमेवं महन्त्वज्ञापि प्रत्यचं प्रति कारण्यात् न च परमाण्यो ग्रहानः द्व्यवन्त्वः स्त्रावि चाण्यप्रत्यक्षार्थलात् न प्र दिगाव्यो स्ववन्न